

Sygdøm, eller hvad der er endnu værre, Vandragsløb af Sygdøm eller Legemslyde, for at undgå Krigstjeneste, og endelig er der endnu en Forbrydelse, man har henført dertil, nemlig den, der begås af en Skildbragt eller en Mand, som har en Konvoi at bevogte, naar han stjæler af det, som han saaledes er sat til at baage over. Det vil ses, at vi have opgivet den nu bestaaende Krigsbestemmelser om, at overhovedet Lyveri og Bedrægt osv. bevirker en Medsættelse i de Meniges 2den Klasse; vi ere enige i den Betragtning, som den høitagtede Krigsminister med stor Styrke har gjort gjældende i Landstinget, at det ikke er vigtigt for disse Forsælsere i Almindelighed at anvende Medsættelse, men vi have ment, at den Skildbragt eller den Konvoi, som under de Omstændigheder, der ere omtalte i Lovforslaget, skal af de bevogtede Gjenstande, i den Grad stufede den Tilid, som hans militære Forsætte nødvendig maa kunne sætte til ham, at han ogsaa fortjente, foruden den øvrige Straf, det militære Værestab som Følge af Medsættelsen, thi det maa vel mærkes, at efter vort Forslag bliver Medsættelse i de Meniges 2den Klasse i Fremtiden kun en militær, ikke nogen borgerlig Værestraf. Men vi kunde selvfølgelig, naar vi vilde gennemføre den Tanke, der ligger til Grund for Mægtingsforslaget, ikke blive staaende ved Medsættelse i de Meniges 2den Klasse, særlig i de Tilfælde, jeg hidtil har høvet ved, det var nødvendigt, hvis det skulde have nogen Betydning, at gaa et Skridt videre, og det er det, der er sket i Forslaget under Nr. 31. Der er her foreslaaet, at Straf af Medsættelse i de Meniges 2den Klasse foruden i de Tilfælde, for hvilke den særlig er foreskrevet, endvidere ogsaa anvendes, naar en menig Krigsmænd, som mindst to Gange forud i denne sin Stilling har været anset med Fængselsstraf, paa Ny gjer sig skyldig til lige Straf, og det maa antages, at han ikke paa anden Maade lader sig holde til Lydighed og Ordene. Som Stillingen, altsaa efter disse Forslag, jeg har tilladt mig at nævne, da er den væsentlig følgende: Disse tre Straffe, om hvilke der er Spørgsmaal, vilde kunne anvendes i Fredstid, naar en Menig, efter to Gange at

have været straffet ved Krigsretsdom, er bleven nedsat i de Meniges 2den Klasse, og dernæst vilde de kunne anvendes i Felten, og paa Drægtogter, og efter Underændringsforslaget tillige under Veirsamlinger, paa alle Menige, selv om de ellers ere nedsatte i 2den Klasse. Det forekommer mig, at Krigsbestyrelsen, og Krigsmagten ved dette Forslag i det Væsentlige vil have opnaget, hvad den behøver, nemlig at kunne i de Tilfælde, som den selv finder sjeldne og undtagelsesvise, anvende denne haarde Straf, efter at vedkommende Mand, om hvem der er Spørgsmaal, har forjet sig og er bleven stemplet ved Krigsretsdom, som en Person, paa hvem en saadan Straf, overhovedet bør bringes til Anvendelse, og dernæst vil Krigsbestyrelsen under Selskabsforhold og under Drægtogter have den samme Myndighed til ubetinget at kunne anvende Straffen uden dette Moment. Derfor dette Mægtingsforslag skulde gaa igjennem, saa har Udvalget anset det for vigtigt, at der blev foretaget nogle Ændringer i §§ 17, 18, og 50. Disse Ændringer skal jeg tillade mig i Korthed at nævne. De ærede Medlemmer vilde i Genhold her til se, at Afstemningen over disse Forslag vil blive subsidieret, der som Forslaget under Nr. 33 vedtages, saa gaa disse Paragrafer ud, og der bliver altsaa ikke Spørgsmaal om de Forandringer, som jeg nu skal tillade mig at nævne. Forslaget under Nr. 2 til § 17 gaar ud paa at betage den staaende Straf noget af dens Ubegagelighed og navnlig af det for Værestølsens Saarende, som kan ligge i den derved, at vi have foreslaaet, at Ordene: „om muligt paa et indelukket Sted“ — der sigtes her ved til det Sted, hvor Straffen skal udholdes, — skulle forandres til: „paa et affides og saavidt nogenlunde muligt indelukket Sted“. Vi tro ved denne Ændring at have bevirket, at i alt Fald den Ubegagelighed, der følger af, at der muligt er tilstueret ved en saadan Straf, tildels vil være fjernet. Et æret Medlem har stillet et Underændringsforslag, som gaar ud paa at gjer denne Forskrift om Afstedheden og Indelukkeligheden aldeles positiv. Udvalget har ikke konfereret derom. Jeg ten imidlertid paa Udvalgets Begreb erklære, at det fuldkomment sympathiserer med det ærede Med-